

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

A Berat tum rex Otto Saxonia, cum Philippus omnibus viribus contenderet in Brunswicum, urbemq, arcta cinxit obsidione. Henricus autem frater, qui in vrbe fuit, fortiter eam defendit: sed tamen obsidentes adeo perurgebant inclusos, vt intenti oppugnationi, quam ad austrum Philippus faciebat, minus alia loca tuerentur: Vnde factum est, vt circa sanctum Aegidium hostes murum transgressi, iam pontem occuparent: Sed conglobati ciues, iaculis laceſſuere, vt repellerent. Interim latrunculi monasterium diripere, sed sacrarium delusi non inuenerunt: Conradus tamen cancellarius Herbipolensis episcopus, vim fieri ecclesijs prohibebat: Sed in longum tracta obsidio, magis obsidentes quam obsessos fame afflixit. Nam qui foris Ottoni militauere, itinera seruantes, nihil aduehi permiserunt: Vina cereuisiamq, fluere cerneret, vasis per incurſantes confractis. Itaq, qualicunq, tum prætensa specie, Philippus reduxit exercitum, sine magno vel honore, vel emolumento. Quam sanctè colunt ciues in ea vrbe sanctum Authorem Treuerensem quondam archiepiscopum: què Gertrudis Egberti nouissimi Saxonie marchionis soror, cum monasterium instrueret, multis vix precibus à Treuerensibus impetrauit, ibiq, preciosos sarcophago cum Thebæis martyribus collocauit: Hic pontifex Treuerim ab Hunis sua etate, dum viueret, tutatus, suis precibus apud Deum, creditur urbem, in qua nunc requiescit, magnis meritis nunc quoq, tueri: Vnde in consuetudinem deduxere, vt quoties vrbs illa hostilitate perurgetur, circumferre reliquias, hymnis, orationibus, ieiunijs & eleemosynis, eius suffragia deposcentes: Compertumq, est, & multis vicibus comprobatum, non illum frustra implorari: qui semper inuocatus affert merita

meritis tutatus cultores. In hac verò oppugnatione, visus est sacra veste in mœnibus gladiū vibrare nudatum: idq; ab hostibus animaduersum, Philippo ferunt perlatum: cum illi diceretur, frustra urbem oppugnari, quam superi tuerentur: Ipsum verò regem miraculo conterritum, soluisse obsidionem. Facta est deindè partibus Ottonis quædam accessio per hunc modum: Odoacer rex Bohemæ, legitima coniuge repudiata, aliam duxit ex Vngaria: Qua de re in irā versus Otto Misnensis marchio, frater repudiatae, & dux Saxonie Bernhardus, Philippo coniunctissimi, effecerunt, vt Odoacro adultero regnum ademptum traderetur Theobaldo puero Theobaldi filio, qui literas Magdeburgi persequeretur. Tulit eam rem indignissimè rex, & Hermannø Thuringiæ Landgrauio fœderatus, in Philippum pariter versi, ad Ottonem transierunt, à quo Northusen & Molhusen idem Hermannus in beneficium accepit, & permansere ex illo die cum prouinciali comite Thuringiæ vrbes memoratæ in hodiernum. Philippus autem armis vsus sui Lippoldi Moguntini apud Erpesphordiam (sic enim inscribitur in annalibus, quanuis Erphordiā dicimus) copias collocauit: indeq; Thuringiā omnem latè populatur. Bohemi in diuersa parte militantes, crudele genus hominū, sancta ac prophana in æquo constituunt, nihil religiosum etiā tū habentes: Aetate nostra exuberante, omnē ferociā per schismata, quæ fouent, ostendūt. Erat tū quoq; aliud genus hominū æquè in armis formidatū, (Valuos dixere) vnde autē fuerit, non satis explicatur. Misera Thuringia inter manus laceratur & hostium & amicorum. Quod reliquum fecere milites Philippi, id Bohemi eos insequentes ad imum eradunt. Sedecim virorum ac mulierum monasteria igni ferroq; subruūtur:

abacta praeda, nobiles Christi sponsas sacras virgines, equorum faleris tractas alligârunt, ludibriôq; habuerunt, corpora contaminantes, animas polluere haud poterant: Singulare genus martyrij. Sacris vestibus ludibrio sunt abusi: pro camisia albam, pro cingulo stolam, pro chlamyde casulam in expeditione gestauere: Altaris pallas equis pro velamento induere. Rex interim Otto reuersus in sua, nondum dimisso exercitu, edificauit arcem munitissimam Herlinberg: vnde Goslarienses, qui illi aduersa sensere, nimis sunt afflicti, ita vt multis de ciuitate fugientibus, pro magna parte deserta haberetur. In oriente quidem arcem nouam, ad occidentum uero Lichtenberg habens, interclusos sensit omnes ad se aditus: indeq; quod necesse fuit, inedia laborabat: Sed tamen Hermannus Hartesburgi comes, pro Philippo sentiens, arcem Lichtenberg armis cepit, soluitq; famem ciuitatis, rebus inuectis.

CAPVT XVII.

Philippus rex in Ottonem vndiq; vires comparans, ducere iterum constituit in Brunswicum: Hoc sciens Otto, copias & ille conscripsit in Saxonia, & educens iuxta Goslariam, venientem constituit excipere Philippum: erat in castris fratris Henricus Palatinus Rheni cum magnis copijs, quas de Stadio, deq; Oldenborg, & finitimis locis contraxerat. Philippus rex iadudum Henrico minatur, nî relicto Ottone, se sequatur, Palatini dignitatem se in alium collaturum: nō diutius passurum, vt suis ab illo viribus oppugnetur. Mouit Henricum tantæ rei comminata iactura: Itaq; fratrē Ottonē in castrū cōpellans, Ego, inquit, mi germane, iadudum tibi cū magna rerū mearum, vt nōsse te credo, militauī iactura: audis quæ hostis minitetur: rerum mearū summū discrimen